

ÉLETED A FAZEKAS KEZÉBEN

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 06. 20.

Átfolysz rajtunk, drága Szent Szellem, ahogy mozdulsz közöttünk, és válaszokat kapunk a kérdéseinkre. Gyógyulást kapunk a testünkben. Békességeddel árasztasz el bennünket. Csak Rád figyelünk, szemeinket Rád helyezzük. Keressük a Te arcodat, Úr Jézus. Drága Szent Szellem, Te itt vagy és megnyilvánulsz közöttünk. Halleluja! Halleluja! Gyógyulást végzel az alhasban, Atyám, Jézus nevében. Erőteljes munkája ez a Szent Szellemnek.

Meggyógyul ma a lelked, meggyógyul ma a tested. Olyan helyre vezetlek – mondja az Úr –, amely helyeken még nem jártál. Olyan látásokat fogsz kapni, amiket eddig még nem láttál, ami eddig elképzelhetetlen volt a számodra. Új világgént fog feltárulni előtted. Kinyílik előtted egy ajtó, és olyan nagy szélességet, és olyan nagy tág teret fogsz ott látni, amely meghaladja a saját képességeidet és saját erődet. S azt mondja az Úr: Én vagyok az, aki elhívatalak téged, nem te hívtad el saját magadat. Én vagyok az, aki felkentelek téged. Nem a saját erődből kell, hogy megállj azon a helyen. A szemeidet rám helyezd, csak rám nézz! Tanuld meg, hogyan kell engem figyelni! Tanuld meg, hogyan kell a Szellemet követni! Az én Szellememet, és így jutsz el a győzelemre! Tegyé félre minden megkönyékező kísértést, terhet, problémát, és bízzál az én erőmben! Az én erőm a te gyengeséged által végeztetik el. Az én erőm a te alkalmatlanságod által nyilvánul meg, mert a te alkalmas voltod Tőlem van – mondja az Úr.

Köszönjük Neked, Atyám! Köszönjük Neked, Atyám! Köszönjük Neked, Atyám!

Atyánk, kívánjuk a Te jelenlétedet, a Szellem közösségét, közelségét. Itt akarunk maradni mindig. Nem akarunk elmenni innen sehova. Ott akarunk lenni, ahol Te vagy, mindennap a Te jelenlétedben. A Te megnyilvánult jelenlétedben, mert jobb egy nap a Te templomodnak a küszöbén, mint bármely nap a világban, Nélküled.

Köszönjük a bevégzett munkát Jézus Krisztusban! Köszönjük a megigazítás munkáját! Köszönjük, hogy Te elvégezted értünk, és nekünk nem kell erőlködnünk, nem kell kínlódnunk! Ajándékba kaptuk a Te jelenlétedet, ezért keressük, kutatjuk folyton. Minden dicsőség a Tiéd!

Drága Atyánk, Te többet adsz nekünk, mint amit megérdemlünk. Többet tettél értünk, mint amit mi tudtunk volna munkálni saját magunk számára. Atyánk, Te szeretsz bennünket el nem múló szeretettel, és a mi szívünk válaszdobbanása erre, hogy szeretünk és tisztelünk Téged, és alávetjük magunkat Neked. Köszönjük a Te gondoskodó jelenlétedet felettünk, hogy szólsz a mi szívünkhöz, hogy megerősítesz bennünket, hogy felemelsz bennünket, hogy a következő szintre emelsz bennünket! Nem engedted, hogy meginogjon a lábunk. Nem engedted azt, hogy a Te Igéd a porba hulljon, mert behullik a mi szívünkbe, ott megerősödik, felnő, és gyümölcsöt terem, a Te dicsőségedre!

Köszönjük, Atyánk, ezt a mai összejövetelt, hogy itt lehetünk a Te jelenlétedben! Végtelenül hálás a szívünk ezért Neked. Köszönjük, hogy ez az elrendelt hely, a bőség helye, ahol lehetünk, ahol Te szólsz hozzánk, ahol Te végzed el a munkát bennünk, és ahol mi végezzük el a munkát Krisztusban! Köszönjük, hogy felkentél bennünket! Köszönjük, hogy alkalmassá tettél bennünket, hogy meghalljunk, és hogy szolgáljunk Téged! A szívünknek önkéntes áldozatát hozzuk Eléd, mint jó illatú áldozatot, imádatot, hódolatot, és dicsőítünk Téged! Dicséjünk a Te nevedet, a Te jószágodat, a Te szeretetedet!

Köszönjük azt, hogy velünk vagy mindig, mindenkor, soha egy pillanatra el nem hagytál bennünket, és hogy megvédelmezed, megoltalmazod a Te munkádat itt, ezen a helyen! Köszönjük Neked, Atyánk, hogy kimozdultunk a holtpontról, hogy előrébb léphettünk szellemi értelemben, mint közösség, mint gyülekezet.

Köszönjük Neked a megújulást! Köszönjük Neked a békességet! Köszönjük Neked a frissességet, a látásokat és azokat a terveket, célokat, amelyeket Te vetítettél a mi szívünk elé!

Hadd lássuk meg a teljességet Tebenned! Hadd legyünk teljes, tökéletes engedelmisségben feléd! A Te Szent Szellemed bátorít és segít bennünket ebben, ezért kijelentjük, hogy a Te tökéletes akaratod beteljesedett a mi életünkben. A Te tökéletes akaratod beteljesedett a Krisztus Szeretete Egyház életében! A vasárnapi, budapesti istentiszteleten, és minden egyes vidéki gyülekezetben a Te tökéletes akaratod uralkodik, és a Te Szent Szellemed uralkodik minden szolgálatostvérére felett, minden pásztor felett, minden segítő szolgálat felett. A Te békességed, a Te uralmad, a Te tisztánlátásod és a Te józanságod uralkodik. Egy ellenünk készült fegyver sem volt eddig sem jószerencsés, és ezután sem lesz, mert kárhozzátjuk azokat, ez a mi örökségünk, mert Téged szolgálunk. Áldunk Téged, Atyánk! Áldjuk minden egyes testvérünket az Úr Jézusban, azokat is, akik szeretnek bennünket, és azokat is, akik nem szeretnek bennünket! Felemelünk minden testvérünket hozzád, és kérünk Téged, hogy töltsd be a Krisztus Szeretete Egyház minden gyülekezeti testvérét, tagját a Te Szent Szellemeddel, túlaradóan. Uralkodjon a Te Szent Szellemed békessége mindannyiunk felett, minden napon, minden körülmények között és fölött. A hitünk erős, és szilárdan állunk azon a Kősziklán, amely a mi Urunk Jézus Krisztus, örökkön örökké. Örökkön örökké. A győzelmet kiáltjuk, az előrehaladást és a beteljesedést szóljuk a Te dicsőségedre. Te végzed el ezt a munkát mibennünk. Legyen áldott a Te neved örökké! Örökkön örökké. Örökkön örökké. Halleluja! Halleluja!

Készen álltok arra, hogy az Igét meghalljátok, befogadjátok?

Egy egészen más dologgal kapcsolatban fogok most szolgálni felétek, amivel valójában készültem, és hiszem azt, hogy mindannyiunk épülésére lesz. Kezdeként olvassuk el Jeremiás könyvének 18-as fejezetéből 1–6. versig Isten Igéjét, az Egyszerű fordítás szerint.

Jeremiás 18,1–6. Egyszerű fordítás

- 1. Az Örökkévaló szólt Jeremiásnak:**
- 2. „Menj el a fazekas műhelyébe, mert ott fogod meghallani, amit mondani akarok neked.”**
- 3. Így hát elmentem a fazekashoz, aki éppen egy edényt készített a korongon.**
- 4. Néztem, hogyan formálja az edényeket a kezével. Észrevettem, hogy időnként az agyagedény kiformálása nem sikerült. Ekkor újra kezdte, és ugyanabból az agyagdarab-ból másféle edényt készített, aszerint, ahogy akarta.**
- 5. Akkor az Örökkévaló szavát hallottam:**
- 6. „Vajon én ne tudnám megtenni veled, Izráel népe, amit ez a fazekas? Hiszen olyan vagy a kezemben, mint az agyag a fazekas kezében, Izráel!”**

Ez Isten Igéje. Ámen!

Bizonyára hallottad, olvastad már ezt a történetet, ha bibliaforgató ember vagy, ahol egy kép tárul elénk. A szöveg elsődleges értelme abban az időben, amikor ez íródott, Jeremiásnak adatott, Izraellel kapcsolatban. Ugyanakkor ez a példa szemlélteti azt, hogy mi mindannyian Isten kezében vagyunk, aki a Fazekas, aki úgy akar bennünket formálni, ahogy a fazekas formálja az agyagedényt. Az agyag itt elsősorban a mi szívünk állapotát jelöli. Ez egy ószövetségi történet, vagy példázat, de szinte ugyanezekkel a szavakkal, ugyanezekkel a kifejezésekkel jelen van több helyen az Újszövetségben is. A Római levél 9. fejezetét olvassuk:

Róma 9,20–23.

- 20. Sőt, inkább kicsoda vagy te, oh ember, hogy vitába szállsz az Istennel? Avagy mondja-é a készítmény a készítőnek: Miért csináltál engem így?**
- 21. Avagy nincs-é a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon gyuradékból némely edényt tisztességre, némelyt pedig becstelenségre formáljon?**
- 22. Ha pedig az Isten az Ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván, nagy békességes türéssel elszenvetted a harag edényeit, melyek pusztulásra készítették.**
- 23. És hogy megismertesse az Ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve a dicsőségre alkotott, mit szólhatsz ellene?**

Olvastad-e már valaha a Római levélben ezeket az igesorokat Ha kiemeljük a szöveggörnyezetből, és nem ismerjük azt, hogy a teljességet, az egész képet nézve Isten hogyan bánik nemzetekkel, emberekkel, személyekkel, és hogyan bánik velünk, akkor azt gondolhatjuk, hogy Isten embereket elkészített arra, hogy belőlük jó edényt készít, másokból pedig rossz edényt készít a becstelenségre. Elsőre így gondolhatnánk, ha nem ismerjük a teljes képet. Ugyanakkor az elmúlt hetek tanításaiból, amit István elmondott, megtanulhattuk azt, hogy a legjobb, ha az Igét Isten magyarázza meg. Nem mi próbálunk választ adni, és belemagyarázni a mi elképzelésünket abba, hogy ez most mit jelent, hanem megengedjük Isten Igéjének, azaz megengedjük Istennek, hogy Ő maga mutassa meg azt, hogy ezek mit jelentenek. Az egyik válaszigé erre, az 1Thesszalónika 5,9-ben van, ami így hangzik:

1Thesszalónika 5,9.

9. Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget nyerjünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Ami igazán felfedi a titkot, amit esetleg nem látunk ezekben az Igékben első olvasatra, az Pál apostol szavaiból derül ki, amikor Timótheusnak írja a második levelét.

2Timótheus 2,19–21.

19. Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentuma, melynek pecsétje ez: Ismeri az Úr az övéit, és: Álljon el a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja.

20. Egy nagy házban pedig nemcsak arany és ezüst edények vannak, hanem fából és cserépből valók is; és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók.

21. Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja, tisztességre való edény lesz, megszentelt, és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas.

Szeretném ezt az utolsó igeverset újra felolvasni, és hangsúlyozni, nyomatékosítani, mert ebben az Igében van a kulcs, hogy ezt az egész képet tisztán lássuk, és megértsük. Mert van ennek az Igének egy alanya. Ami, aki nem Istenre mutat, hanem valaki másra: az emberre, rád és rám. Mert azt mondja, hogy: TE. Ha pedig valaki magát tisztán tartja azoktól a dolgoktól, amiket az előbb itt felolvastam, tisztességre való edény lesz. Kin múlik az, hogy a te szíved, a te életed tisztességre való edény lesz-e? Kinek a hatalmában áll eldönteni, hogy te tisztességre való, Isten által megbecsült és használt edény legyél? Neked! Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja, tisztességre való edény lesz, megszentelt, és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas. Mindannyian szeretnénk Isten kezében minden jó cselekedetre alkalmasak lenni, ugye? Ámen! Akkor felolvasom ezt az igesort a Bővített fordítás szerint is.

2Timótheus 2,19–21. Bővített fordítás

19. Mindazonáltal Isten szilárd alapja (amelyet Ő fektetett le, a támadások ellenére biztosan és megingathatatlanul) áll, ezt a pecsétet viseli: „Az Úr ismeri azokat, akik az Övéi”, és „Mindenkinek, aki megnevezi az Úr nevét, álljon el a gonoszástól, és húzódjon vissza a gaztettektől.”

Ezek vagyunk mi. Mondd: Ez vagyok én!

20. Ugyanakkor egy nagy házban nemcsak arany és ezüst edények és tárgyak vannak, hanem fából és cserépből készült edények és tárgyak, és néhány tiszteletre méltó (nemes, jó) használatra, néhány pedig becstelenségre (gyalázatosra, közönségesre).

21. Ezért, ha valaki megtisztítja magát ezektől a dolgoktól (amelyek becstelenségre – engedetlenek, bűnösök), akkor becsületre való edény lesz, megszentelve (egy speciális célra elkülönítve), és hasznos a Mester számára, minden jó munkára felkészítve.

Halleluja!

Ízlelgesse ezt a végét még egyszer. Nekem, az én szívemhez ezek az Igék szólnak, és nagyon kívánom, nagyon szeretném, hogy téged is megérintsen, mert ez a te kezében van. Ennek a felelőssége, és az, hogy ezt meglásd, hogy mivé fog fajulni, és hova fog eljutni az életed, hogy milyen edénnyé válsz, rajtad áll, és erről fogok a ma beszélni.

Mindannyian olyanok akarunk lenni, akik becsületre való edénnyé válnak, megszentelve, egy speciális célra elkülönítve, és hasznosak a Mester számára, minden jó munkára felkészítve. Hadd emeljem ki még ezen túlmenően azt a kifejezést, hogy speciális célra elkülönítve. Ne mondd azt, hogy te egy vagy a sok közül! Hogy te egy átlagos keresztény vagy, egy azok közül, akik gyülekezetbe járnak, akikre rátalált Isten. Mert valóban egy vagy a sok közül, de mindannyian egyenként egy speciális célra vagytok elhívva. Egyesével, külön-külön. Mindegy, hogy férfi vagy, vagy nő, mindegy, hogy hány éves vagy, mindegy, hogy mit éltél, és mit tapasztaltál eddig ebből meg az életedben, Istennek van egy rád szabott speciális terve, ami csak a tiéd. Ami nem a másiké, ami téged teljesen egyedivé tesz. Olyannyira egyedivé tesz, mint az ujjlenyomatod, a DNS-ed, a szemretinád, nincs még egy ember a földön, akinek olyan elhívása lenne, mint neked. Ezért bátorítalak téged, hogy te erre figyelj! Ezt ismerd meg, tudd meg, hogy mire vagy elhívva, keresd, kutasd és váljon a szemedben teljesen egyértelművé és nyilvánvalóvá, hogy mi a te feladatod, mi a te dolgod, mert ha ezt megteszed, akkor Isten kezében – a Mester számára – minden jó munkára felkészített, becsületos, és megszentelt edény leszel!

Amikor belépsz az elhívásodba, belépsz a küldetésedbe, belépsz abba, ami csak a tiéd, ami nem a férjedé, nem a feleségedé, nem a gyermekedé, nem a szüleidé, nem az előtted-mögötted ülőé, hanem csak a tiéd, akkor kitárul előtted egy olyan ajtó, amit senki be nem csukhat. Amit senki be nem zárhat előtted. Természetesen ez a fajta elhívás nem egy magányos farkas elhívás mindenkitől függetlenül, mert valószínűleg összhangban lesz azzal a közösséggel, azzal a gyülekezettel, ahova jársz. Bele fog illeszkedni pontosan, mint egy puzzle darab a teljes képbe, egy kirakós elemként pontosan odaillesz, ahova kell, és így mindenki boldog lesz körülötted, mert beleillesz abba a helybe, oda, arra a pontra, ahova Isten téged elhívott. Ez a te választásod, a te döntésed. Úgy gondoltam, hogy egy közvéleménykutatást fogok most tartani. Szeretném, hogy ha fölemelné mindenki a kezét, aki úgy gondolja, hogy egy győztes életet akar élni. Aki be akar teljesedni, aki sikeres, Istentől áldott, és győztes életet akar élni. Halleluja! Erre számítottam körülbelül, hogy mindenkinek fõnn lesz a keze.

Most tegye fel az az ember a kezét, aki szeretne sok-sok dolgot maga előtt. Nehézségeket, problémákat, megoldásra váró feladatokat, amiket le kell győznie. Egy, kettő, három, négy, sokkal kevesebb kéz van a magasban. Most gondolkozz el egy kicsit. Szándékos volt ez a kérdésem. Hogyan tudsz győzedelmet szerezni, hogy ha nincs min győzelmet szerezned? Hogyan tudsz beteljesedni, diadalmas életet élni, ha nincs min diadalmaskodnod? Mindent szeretnénk. Szeretnénk a teljességet, a bölcsességet, a látást, a gyógyulást, az egészséget, mindent akarunk, és szeretnénk győzni, de nem akarunk harcolni. Győzni szeretnénk harc nélkül! Szeretnénk győzni úgy, hogy a győzelem csak úgy érett gyümölcsként hulljon az ölünkbe. De ahogy a sült csirke nem repül be a szádba csak úgy magától, úgy a győzelem sem jön magától. Győzelmet akkor tudsz szerezni, ha valami ellen harcolsz, és megharcolod azt a dolgot. Például a hit harcát. Akkor tudsz győzelemre jutni, ha van, ami felett győzelemre kell jutnod. Érted?

Erre számítottam körülbelül. Mindenki győzni akar, de sokkal kevesebb ember szeretné a nehézséget, amit le kell győzni. Sokkal kevesebb ember szeretné a problémát, amit le kell győzni. Sokkal kevesebb ember szeretné azt, hogy diadalmaskodjunk a betegség, a szegénység, a kilátástalanság, a félelmek felett. Ezt úgy szeretnénk, hogy ne is kelljen vele foglalkozni. Egyszerűen csak éljünk győztesen úgy, hogy Isten minket a kényelembe beleültet, és igazából még a hátunkat is valaki más mossa meg, lógatjuk a lábunkat, és mindenféle erőfeszítés nélkül csak megyünk úgy előre, hogy nincs előttünk akadály. Azok az emberek, akik a világban, vagy Krisztus Testében sokra jutottak, vagy erősekké váltak, felnövekedtek, sok harcon mentek keresztül. Sok olyan dolgon mentek keresztül, ami megpróbálta őket, ami megtesztelte őket.

És most jön a képbe az, hogy Isten akar téged formálni. Formálja a te szívedet. Azok a helyzetek, amiken keresztülmész, azok a problémák, azok a fájdalmak, azok az igazságtalanságok, amik érnek, ezek mind-mind formálnak téged. Ha engeded Istennek, hogy Ő gyúrja, formálja a lágy szívedet, akkor megerősödve jössz ki minden nehézségből. Ha megkeményíted magad, ha makacs vagy, akkor pedig úgy jársz a Fazekas kezében, mint az agyagedény a korongon, ami kiszáradt. Ami kemény, és maradjunk ennél a képnél, a kemény agyag, a kiszáradt agyag nem formálható, vagy nagyon nehezen formálható. Addig, amíg van benned hajlandóság arra, hogy Isten formáljon téged, Ő akar és fog is formálni. Amen! Ez nem azon múlik, hogy Ő akarja-e, hanem azon múlik, hogy TE akarod-e! Nem azon múlik, hogy milyen edény válik belőled, hogy Istennek milyen képességei vannak, hogy téged milyenné formáljon, hanem azon múlik, hogy te milyen állapotban tartod meg a szívedet, hogy Ő mit tud belőled kihozni. Érted ezt? Ha kemény vagy, ha nyakas vagy, ha úgy érzed, hogy te már egy kész edény vagy, egy teljesen kiformált, tökéletes edény, csésze, leveses tál, vagy bármi, amit a fazekas készít a korongon, ha te már készen vagy, akkor nincs már rajtad mit alakítani! Ha ebben az állapotban vagyunk, akkor Isten már nem tud velünk mit kezdeni. Mert Ő a Fazekas, és a korongon akar bennünket formálni, a korong lehet a mi életünk a világban. Figyelj nagyon jól! Azok a problémák, azok a nehézségek, amelyek tönkre akarnak téged tenni, azok nem Istentől jövő tesztek, vagy próbák, vagy nehézségek. A tőle jövő próbatételek célja mindig az, hogy téged jó értelemben formáljon, és felemeljen. Azok az ördögi támadások pedig, amelyek tönkre akarnak téged tenni, azoknak a célja egyértelmű, hogy téged kiüresítsen a hitedből, a békességedből és a tisztánlátásodból. Tehát van különbség az ördögi kísértés és az Istentől jövő formálás között. Ezt nagyon jó, ha tisztán látod. Mert az ördög ravaszságai ellen, az ő kísértései ellen neked határozottan, keményen meg kell állni. Ez is a te felelősséged, a te feladatod. Az Istentől jövő formálásnak pedig meg kell magad nyitnod, hogy azzá tudjon téged tenni, amivé Ő akar téged formálni.

Nagyon szeretnénk győztesek, sikeresek lenni, gyógyultak, gazdagok, bölcsek, de ezt megálmodtuk magunknak. Igazán akkor leszünk azok, ha olyanná válunk, amilyenné Isten akarja, hogy váljunk. A kitartó, az állhatatos, a türelmes, a kedves, a hűséges, a ragaszkodó ember termi meg a győztes életet. Nem pedig az az ember, aki makacs, nyakas, és úgy gondolja, hogy ő már megérkezett. Amikor úgy gondolsz, hogy én idős vagyok, én már nyugdíjas vagyok, vagy én még fiatal vagyok, én ez vagyok, vagy az vagyok, akkor már egy kicsikét a nyakad bemerevedett, és nem nagyon engeded meg Istennek azt, hogy a látásmódodat kiszélesítse. Úgy gondolsz, ezzel már Isten elkésett, én már ilyen vagyok. Szokták mondani, a fiatal hajtást, a fiatal vesszőt a fán meg lehet hajlítani, mert rugalmas, az idős fa, ami már megkeményedett, megerősödött, az nem nagyon hajlik, nem nagyon rugalmas, inkább eltörik. Sok keresztény ilyenné válik egy idő után a gyülekezetbe járás és a keresztény élete során. Mert megtapasztal dolgokat, megtapasztalja Isten különböző megnyilvánulásait, erejét, ismeretre tett szert, és könnyen vallásossá válik. Tudod, ahogy István mondta múlt héten, a kereszténység nem vallás. Amikor te vallásossá váltál, könnyen lehet, hogy bigottá váltál, annak ellenére, hogy hűségesen jársz a gyülekezetbe. Vagy inkább úgy mondom, hogy saját magamra is mutassak ezzel. Amikor belesüppedünk egy „mindig mindent ugyanúgy” mentalitásba, és egy rossz értelemben vett elégedetlenségünk van. „Jól van így, ahogy van, úgyszemint tudok már változtatni semmin, Isten eddig se tette meg, ezután se tudja megtenni” – akkor bemerevedett a nyakunk, megkövéredett a szívünk, zsírossá vált a szívünk, ahogy mondja ezt az Őszövetség Igéje. Bigottá válik az elménk, akár még felsőbbrendűnek is érezhetjük magunkat, hogy mi azért ide járunk, és hűségesek vagyunk, már hús, harminc éve, miközben nincs változás az életünkben. Miközben nincs szintről szintre, kegyelemről kegyelemre való előrelépés az életünkben. Úgyhogy neked is és nekem is rendszeresen meg kell vizsgálnunk magunkat, hogy hogy állunk ezzel a kérdéssel. A szívünk mennyire formálható? Mert Isten formálni akarja az öt éves, a tíz éves, a hús, harminc, negyven évesek szívét, és az ötven,

hatvan, hetven-nyolcvan évesek szívét is formálni akarja, mert nem érkezted még meg. Ha úgy gondolsz, hogy te már teljesen kiforrtál és minden úgy, ahogy van, tökéletes benned, akkor megálltál valahol, ahonnan nem előrelépés van, csak hátrafelé lépés. Halleluja!

Szóval szeretnénk mindannyian áldottak lenni, győztesek lenni, békességgel teljesekek, türelmesek lenni. Ismered a mondást, hogy nem lehet kifejlődni úgy a türelemben, hogy ne lennének emberek vagy élethelyzetek, amelyek próbára teszik a türelmedet? Imádkoztál-e azért, hogy megerősödjél? Imádkoztál-e azért, hogy Isten növelje a hitedet? A hit az az Igének a hallásából van és ahhoz, hogy az erő kifejlődjön benned, mire van szükséged? Erőfeszítésekre! Imádkozzunk azért, hogy mindenféle értelemben az életünk előre haladjon, és jól menjenek a dolgaink, de nem akarunk erőfeszítést tenni. Imádkozzunk erőért, de nem akarjuk az izmainkat, az erőnket használni. Úgy akarunk valamihez hozzájutni, hogy nem akarunk érte megdolgozni. Van egy csomó dolog, amit Isten megszerzett a számunkra és odaadott ajándékba, azt nem tudod megszerezni, nem kell megszerezned, ajándékba kaptad. A hit is egy ajándék és sok minden ajándék. Azonban, hogy ez növekedjen, hogy erőssé váljék, hogy kifejlődjön, ahhoz neked erőfeszítéseket kell tenned. Egy gyermek soha, soha nem fog megtanulni úgy járni, hogy egész nap fekszik. El kell kezdenie az izmait a lábaiban, a hasában, a vállában, még a karjaiban is használni, működtetni. Először négykézláb, aztán két lábra áll és megy. Úgy nő fel, hogy használja, amiye van, így tud megerősödni. Minden izmod azért olyan, amilyen, mert olyan, amilyen munkát végeztél vele ez idáig. A hited pontosan ugyanilyen. Tudod a hitünk olyan, mint az izom, ha nem működtetjük, ha nem foglalkozunk vele, akkor elkezd sorvadni. Ha nem használod valamelyik izmodat, akkor veszít a tömegéből, veszít az erejéből, a rugalmasságából, veszít a hatékonyságából. Ha nem használod a hitedet, akkor az veszíteni fog az erejéből.

Nagyon sokan szeretnék azt, hogy minden problémájuk, minden nehézségük eltűnjön az életből és uralkodjanak az életben királyként, győztes életet élve, kiáltva minden nap, hogy halleluja, halleluja! – úgy, hogy ne kelljen semmi erőfeszítést tenni. Mi lenne, ha arra törekednénk, hogy nagyobb és erősebb legyen a hitünk, nem pedig azon nyafognánk esetleg, hogy mennyi gondunk, bajunk van? Mi lenne, ha az alacsony hitszintünkkel és nagy problémáinkkal kapcsolatban nem az szeretnénk, hogy a problémáink csökkenjenek, tűnjenek el valahova a süllyesztőbe, hanem azon dolgoznánk, és az lenne a látásunk, hogy a hitünk növekedjen jó magasra? Mert tudod, ha erősen áll a hited, akkor mindegy, hogy milyen problémáid vannak, mindegy, milyen nehézségeid vannak, mindegy, hogy azok milyen jellegűek vagy milyen formájúak. Egy gazdag embernek teljesen mindegy, hogy mennyibe kerül a krumpli, a tej vagy a kenyér a boltban. Ha valaki túlaradóan gazdag, nem fog kétségbeesni az infláció miatt, nem fog elkeseredni amiatt, hogy milyen magasak az ingatlanárak és hogy milyen gazdasági környezetben vagyunk éppen, mert ő gazdag. Magasan felette áll a pénzügyi lehetősége annak, ami körülötte jelen van. Érted ezt? Érted, hogy miért mondom ezt? Ha magasan, erősen áll a hited, mindegy, hogy milyen jellegű és milyen nehézségű, fajtájú problémáid, nehézségeid vannak, magasan felette állsz. Ahogy a gazdag ember kineveti a háromszáz forintos tej árat, mert mindegy neki, hogy egy tej kétszáz forint, vagy háromszáz, vagy ötszáz forintba kerül, könnyedén megveszi így is. Ha a te hited magasan fölötté van mindennek, mindegy, hogy milyen nehézség jön veled szembe. Érted ezt a példát? Ugye nem botránkoztál meg ezen?

Mit szeretnél inkább? Adósságtörlést, ne legyenek ilyen nagy csekkjeim, ne legyen ilyen nagy adósságom, ne legyen ilyen sok fizetnivalóm, és semmiféle anyagi teher ne legyen rajtam! Ezt szeretnéd? Nekem ezzel mindig volt egy kis problémám, mert én soha nem ezt akartam. Én mindig azt akartam, hogy olyan bőséges legyen az anyagi forrásom és lehetőségem, hogy ne számítsom az, hogy mi mennyibe kerül. Nem sokkal jobb gazdagnak lenni, mint szegényként arra várni, hogy valahogy a csekkjeim ki legyenek fizetve? A hitünkkel hogyan vagyunk? Ó pásztor, én nyugdíjas vagyok, nem tudok már hinni abban, hogy több

lesz a pénzem! Miért gondolod ezt? Isten nincs bekorlátozva csupán a te gondolkozásmódod szintjére. Ha Istent valaki be tudja korlátozni, az csak te lehetsz! Ha valaki képes Istent korlátozni abban, hogy formálja a szívedet és formálja az életedet, az csak te saját magad lehetsz. Ő képes rá, hatalmas arra, hogy rátok árássa az Ő gazdagságának teljességét, ezt írja a Biblia. Nem feltétlenül pénzről akartam szólni, hanem ez egy példa, ez egy hasonlat a hitünk felépítésére.

Dübörög ez a csend. Akkor ezt még egyszer, jó? Bólogattok, jó, akkor még egyszer. Mi a jobb? Tedd föl magadnak a kérdést! Igazából szeretném, ha mindannyiunknak az elméje tágulna, mert ahogy tágul az elménk, képes a hitünk is tágulni. Ha az elméd nem tágul és a látásod és a gondolkodásmódod, a képzelőerőd nem teszi lehetővé, hogy igazán nagyra nőttél, hogy erős vagy a hitben és gazdag vagy anyagiakban is, ha nem fér bele az elmédbe, akkor a szívedbe se fog beleférni! Mert fontolóra sem veszed, hogy én legyek az, aki minden gyerekemnek családi házat veszek? A saját magam dolgait alig bírom kifizetni. Miért gondolkozunk úgy, hogy nekünk kevés van, mikor a mindenható Isten a mi édesapánk, aki nagyon gazdag? Ahhoz, hogy Isten tudja formálni a szívedet, az Igének kell formálnia az elmédet. Ha az elméd nem hajlandó az Igével összhangban elváltozni és formálódni, a szíved és a hited sem fogja azt követni. Illetve pontosan ugyanannyira fogja követni. Amilyen mértékben a látásod végére értél, ott véget ért a hited is.

Ezért van nekem problémám már hosszú ideje az adósság eltörléssel. Hiszek benne, hiszek az adósság természetfölötti eltörlésében, de a magam életére vonatkoztatva soha nem imádkoztam ezt és soha nem kértem ezt. Az én hitemben abban voltam, hogy legyen inkább túláradó bőséges minden, és mit érdekel akkor, hogy milyen kiadásaim vannak? Lever a jég három kiló barackot a fádról? Akkor mi van? Hiszen van háromhektárnyi barackosod, és óriási barackok nőnek rajta, hát foglalkozol azzal a három kiló barackkal? Kell valamit a hangyáknak is enni a földön, nem? Látod a gondolkozásmódbeli különbséget? Látod azt, hogy mi vagyunk azok, akik korlátozzuk Istent? Rajtunk múlik az, hogy mivé válik az életünk.

Azért azt elmondom, hogy valaki félre ne értse, hogy ez egy folyamat. Az, hogy fölmész a létrán az első létrafoktól a tizedikig, az nem egy-két lépés, hanem tíz. De ha az elején nem kezded el, nem kezded tágítani az elmédet és nem vagy hajlandó tovább, tovább, tovább menni, akkor mindig azon a szinten lesz a vége, ahol éppen jársz. Értitek, amit mondani akarok? Ő, pásztor, te fiatal vagy, neked könnyű, még előtted az élet! Ne mondd ezt, testvérem! Ne mondd ezt! Az örök élet áll előtted! Az örök élet előtted áll. Ne mondd azt, hogy megetted a kenyered javát! Itt a földön fizikai kenyeret lehet, hogy többet ettél már, mint én, lehet, hogy én az elkövetkezendőkben többet fogok enni, mint te, de nem a vége felé közelítünk valaminek, hanem az örökkévalóságba lépünk be hamarosan. Az örökkévalóságba, ahol nincs a testnek ez a korlátja. Halleluja! Dicsőség Istennek! Mi van akkor tehát, ha van valami nehézség, probléma, van valami akadály előttünk, akkor szeretnénk attól menekülni, szeretnénk attól szabadulni ahelyett, hogy szembenéznénk vele és legyőznénk azt. Szeretünk inkább meghátrálni, panaszkodni, szeretünk inkább nyafogni. Ha meleg van, az a baj, ha hideg van, az a baj. Ha ez a politikai párt kormányoz, az a baj, ha az, akkor az a baj. Ha nyer a foci válogatott, az a baj, ha nem nyer, akkor az a baj. Szeretünk duzzogni, mint egy kisgyermek, és ez mindig a könnyebbik út, aminek a végén ott van a csalódás és a kérdés: Nekem miért nem sikerül? Nekem miért nem sikerül az, amiről a pásztor beszél vasárnaponként? Nekem miért nem sikerül az, ami a másoknak igen? Olyan szépen halad előre az élete! Tényleg olyan az élete, mint a hajnal világossága, halad egyre előbbre, előbbre, és egyre több jó dolog veszi őt körül, a kenet növekszik az életén, az áldások megnyilvánulnak rajta. Az enyémben miért nem?

Talán azért, mert a nehézség elől elfutni akarsz inkább, mintsem szembeszállni vele. Tudod, amikor vesszük a bátorságot, hogy szembefordulunk a dologgal és legyőzzük azt, akkor ez megtanít bennünket valamire. Megtanít minket a kitartásra, a hűségre, az állhatatosságra, és arra, hogy kialakuljon bennünk egy olyan jellem, amire szükségünk van ahhoz, hogy

királyként uralkodjunk az életben. A testünk reakciója a nehézségek esetén mindig az, hogy feladjuk és elfutunk. Legtöbb esetben, legyünk őszinték, ha valami nehézséggel szembesülünk és van lehetőségünk meghátrálni, elfutni előle, akkor nem konfrontálódunk, inkább elfutunk tőle. Legyen az úgy, ahogy van, csak ne is lássam, legyen valahol a hátam mögött. De egy szellemi ember, egy Krisztusban erőteljes, felnövekedett ember ilyenkor megáll és megkérdezi az Urat: Uram, mit kell tennem ebben a helyzetben? Mi az én dolgom ebben a helyzetben? Mert a hit olyan, mint egy izom, ahogy mondtam az előbb. Minél kevesebbet használod, annál jobban fog sorvadni, meggyengül, és minél többet használod, annál inkább erősebb lesz. Ha erősebb a hited, akkor több mindent tudsz elvégezni. Ugye, ez egyértelmű? Sokan azért végeznek el keveset, mert kevés hozzá a hitük, az erejük. Nem kell aggódnod az ellenségeid miatt, vagy hogy ellenszélben vagy. Egyszerűen legyen több hited, legyen több békesség, legyen erősebb a jelleted, legyen határozottabb, erősebb a karaktered, és legyen több szellemi izmod! Akkor mindegy, hogy ki mit beszél ellened, mindegy, hogy ki mit ír rólad a Facebookon, mindegy, hogy ki mit írogat neked a háttérből.

Amikor végre tudomásul veszed és elfogadod, a hiteddel egyetértesz velem, akkor valóban arra a helyre kerülsz, ahova ültettél a Jézus Krisztusban. Ha van egy probléma és mondjuk ez a probléma, ez a toll – most jobb példát nem tudok mondani –, ez a probléma toll nem ír. Innen nézve harminc centi nagy probléma, ha fel tudnék szállni két méterrel, onnan már ez a probléma sokkal kisebb volna. Ha az épület tetejéről nézném ezt a tollat, ezt a problémát, épphogy látszódná. Mi lenne, ha odaülnénk végre már az Atya jobbára Jézus Krisztusban, és onnan néznénk a problémáinkra? Akkor a probléma nem is látszódná, akkor nem is fájna, nem is lenne már olyan kilátástalan a helyzet, olyan óriási, olyan hatalmas a hegy, hanem kis pici piszok lenne. A pici kis piszokot sokkal könnyebb arrébb lökni hittel, nem? A hitünk hegyeket mozdít. De ha ott állsz közel a problémához és ekkora hegy van előtted, akkor nem az a probléma, hogy próbálsz rugdosni a hegyet, hogy menj arrébb. Emelkedj fel oda, ahol a helyed van, a hatalmad helyére! A hatalmi helyről nézzél le rá! Amikor ott vagy az Atya jelenlétében a trónteremben, Jézus Krisztusban, és lenézel a szegénységedre, betegségedre, lenézel a házastársaddal való konfliktusra, vagy a gyermekedre, a munkahelyedre – egész más a perspektíva, egész máshogy látod azt. Sokszor nem kell mást tenned, hogy a hited megerősödjön, mintsem fölemelkedni és fönről nézni azokat a dolgokat, magasabbról. Emelkedj fel magasra! Mint ahogy egyik dalunkban énekeljük, hogy a lelkünk száll, mint a madár az Ő jelenlétében magasra, magasra.

Ültél-e már repülőn? Ültém repülőn és egyszer láttam lovakat egy karámban, amikor jöttünk hazafelé. Olyan picikék voltak azok a hatmázsás állatok, mert magasról néztem rájuk, amikor meg ott álltam mellettük akkor meg hoppá, milyen nagyok ezek! Őszintén bevallhatod, ha utálsz azt az élethelyzetet, amiben vagy, de megfelelő hozzáállással valami jót tud kimunkálni benned mindaz, amiben vagy, ha jó a hozzáállásod, ha jól állsz hozzá, jó a mentalitásod, mert kitartóvá, tapasztalttá, bölcsé tehet. Hatalmat kaptál és kezd el ezt a hatalmat használni úgy, hogy elkezded uralkodni saját magadon. Hatalmat akarsz? Uralkodj magadon! Többször mondtam már, szeretem ezt a kifejezést, szeretem ezt a mondatot: nem az ördög a probléma! Az ördög egy legyőzött ellenség. Mi magunk lehetünk a saját problémánk. Uralkodj magadon! Uralkodj a testi indulataidon! Uralkodj az érzelmeiden, azokon az önös vágyakon, az egón, amelyek befele fordítanak, amelyek arra készítetnek téged, hogy belesüppedjél az önsajnálathoz. Annyira szeretjük nyaldosni a sebeinket, hogy ó, én szegény, milyen rossz a helyzetem, milyen beteg vagyok, senki nem szeret, mindenki ellenem van! Még ha nem is mondjuk ezt ki, szeretünk az emberekből kicsikarni egy kis együttérzést. Ó, nem tudod, én min megyek keresztül. Az a gond ezzel, ha valaki így együtt siránkozik veled, az téged nem előre fog vinni, hanem még jobban belenyom a mocsárba. Úgyhogy a megoldás az, hogy feledkezz meg magadról! Feledkezz meg a nehézségeidről! Keress valakit, akinek hasonló problémája van és segíts neki!

Minden egyes élethelyzet, amivel szembesülsz, egy teszt is egyben, megmutatja azt, hogy hogy állsz, és hol állsz éppen. Kidurran a kereked az úton, és ez teljesen kiborít téged. Valaki igazságtalanul rád ír valamit a Facebookon, vagy valaki nem köszönt fel a névnapodon, vagy a születésnapodon, valaki rokon, akár a férjed elfelejtette a házassági évfordulót, és teljesen kikészülsz ettől.

Vagy éppen valaki odaült a helyedre a gyülekezetben. Ó, hát ez nem probléma, velem ez nem fordulhat elő! Én láttam embert sírva kimenni a gyülekezeti épületből, zokogva, és amikor megkérdeztem mi a baj, akkor az volt a válasza, hogy az az ember odaült arra a helyre, ahova én szoktam ülni! Halleluja! Nem kibeszélni akarok senkit sem, hanem föltenni a kérdést, hogy mikor hagyjuk már végre azt, hogy Isten dolgozzon rajtunk? Ha megedzödsz, ha hajlandó vagy nehéz helyzeteken keresztülmenni, akkor nem fog számítani már az, ami most zavar téged. Ami most zavar, ha megedződött állapotban ér téged egy hét, egy hónap vagy egy év múlva, akkor már nem fog zavarni. Az a helyzet, ami téged kiborít, ami kihozza téged a sodrodból, amely kihozza belőled az érzelmi összeomlást, amely kihozza belőled azt, hogy egy duzzogó kiscicává váljál, és szótlanul nézzél magad elé – az a helyzet uralkodik feletted ahelyett, hogy te uralkodnál felette! Ez rám ugyanúgy igaz, mint bármelyikünkre.

Ha fölteszem a kérdést, hogy van-e lehetőségünk mindnyájunknak arra, hogy fejlődjünk, az őszinte válasz mindenki részéről az, hogy igen. Igen! Tehát nem kevesebb és kisebb problémákra van szükségünk, hanem több erőre, ami megnyilvánul bennünk és rajtunk keresztül. Nem kisebb gond kell nekünk, hanem több bölcsesség! Nem kisebb problémák, kisebb csekkék kellene, hanem több bölcsesség, több tisztánlátás. Nem kevesebb békétlenség kell körülöttünk, hanem több békesség, ami uralkodik fölöttünk. Ha a békéd végtelen, ha a békéd oly túlradó, hogy ez hatást gyakorol másokra, akkor nem fog érdekelni az, hogy ki mit mond és csinál körülötted. Érted? A drágaság csak a szegényeknek okoz problémát. Ezt még így soha nem gondoltam át, ezt a héten írtam le magamnak, talán két nappal ezelőtt, hogy erről fogok beszélni így, hogy a drágaság csak a szegényeknek okoz problémát. A problémák pedig csak azoknak az embereknek valódi problémák, akik nem hajlandóak vagy tudnak azzal megbirkózni. Figyelj! Nem baj az, ha problémával szembesülsz, ez csak akkor jelent gondot, ha nincs látásod, nincs világosságod, nincs bölcsességed arra, hogyan oldjad meg. Ugye? Nem gond az nektek, háziasszonyoknak, hogy húsleves készítesek a családnak hétvégén, mert van rá látásod, bölcsességed, tapasztalatod, ez most már neked kisujjból megy, szakácskönyv nélkül. Nekem probléma lenne, hogyan kell ezt jól elkészíteni. Vannak dolgok, amik nekem nem okoznak problémát, fordított esetben te nem értesz hozzá. De ha általánosságban nézzük a példát, és erőteljesen értelmezzük, akkor nőj a probléma fölé, ez a lényeg! Legyél nagyobb, legyél erőteljesebb! Ne azon dolgozz csupán, hogy a probléma kisebb legyen! Ha te nagyobbra nősz, erősebbé válsz, akkor a probléma automatikusan csökkenni fog. Valaki felidegesített, amikor tízéves voltál, de most már csak nevetsz rajta. Volt valaki, akinek a sértő szavai téged elkésérítettek öt évvel ezelőtt, de ma már csak mosolyogsz rajta. Vagy még a mai napon is ugyanazt az érzelmi vihart váltja ki belőled? Nem kellene ennek így lennie! Nőj a probléma fölé, és ez az elmédben kezdődik! Arról a hozzáállásról, mentalitásról, gondolkodásmódról beszélünk, ami képessé tesz bennünket arra, hogy az ígéret földjén birtokba vegyünk mindazt, amit Isten ott nekünk adott. Meg kell tanulnunk mindannyiunknak, hogy Isten kezében alakíthatóak legyünk, hogy a szívünk alakítható legyen. Formálhatóak legyünk, mint egy puha agyagdarab. Ha makacsok vagyunk, ha nyakacsok vagyunk, akkor a szótári meghatározás szerint figyelj, hogy milyenek vagyunk! Az egyik szótár azt mondja, hogy csökönyös, akit nehéz kezelni vagy nehéz együtt dolgozni vele. A „csökönyös számár” kifejezést hallottad már, ugye? Rád ezt még soha senki nem mondta? Én sem, nehogy félreértsd! A legfontosabb elsődlegesen az, hogy Istennel szemben ne legyünk makacsok. Vele szemben ne legyünk olyanok, akik hatástalanítjuk az Ő Igéjét az életünkben!

Ugyanakkor lehetünk lázadók is. A lázadó a szótár szerinti meghatározás alapján ezt is jelenti: aki elutasítja az ellenőrzést vagy ellene áll a kiigazításnak. Mit tesz folytonosan a fazekas a korongon az agyaggal? Folytonosan formálja és kiigazításokat végez rajta. Így van? Láttál már fazekast dolgozni élőben is talán, de lehet, hogy fényképen vagy videón láttad, hogy forog a korong, rajta van az agyag, és ha megfelelően mozgatja az ujjait a fazekasmester, akkor egy kis agyag gombócból egy szép váza vagy egy leveses tál vagy egy pohár formálódik. De ehhez arra van szükség, hogy az agyag kellőképpen lágy legyen, nedves, alakítható legyen. Te milyen szívű ember vagy? A te szíved ugyanilyen folytonosan alakítható? Mikor fog elkészülni a mi agyagedényünk? Jó kérdés, ugye? Tehát a lázadó elutasítja az ellenőrzést vagy ellene áll a kiigazításnak. Most az jön a számra, hogy azt mondjam, hogy van egy-két keresztény testvérünk, akik állnak ezen a fazekaskorongon félkészben, és nem hajlandók megengedni, hogy a Fazekasmester formálja őket tovább. A legnagyobb akadály ebben a kevélység, a felfuvalkodás, a büszkeség.

Az alázat átengedi a terepet. Az alázat azt mondja, hogy: Tedd azt, Uram, amit Te akarsz velem tenni! De ez a fajta alázat bölcs alázat is, mert nem engedi meg a sátánnak, hogy azt tegye, amit akar. Tehát nem engedem meg a szegénységet az életemben! Nem engedem meg a betegséget az életemben! Nem engedem meg a félelmet, a kilátástalanságot és a békétlenséget az életemben! Azt engedem csak meg, hogy Isten formáljon engem. Igazából, ha az agyag egy érző lény lenne, persze nem az, hanem egy élettelen tárgy fizikai értelemben, de ha érző lény lenne, akkor lehet, hogy az fájna neki, amíg alakul. Így érezzük néha mi is, hogy olyan fájdalmas, hogy le kell mondanunk a saját elképzelésünkről, a saját látásunkról, hogy én ez akarok lenni, én az akarok lenni, én ilyen akarok lenni, én ezt akarom csinálni, én azt akarom csinálni! De az elhívásod, a küldetésed, amire téged Isten speciálisan elhívott és elrendelt, az nem a te választásod, hanem az, amit Ő választott neked. Ott tudsz beteljesedni! A Példabeszédek mondja, hogy csak a bolond áll ellen a kiigazításnak. Sok embernek volt lehetősége, hogy előléptetést kapjon, de ezen a területen elbuktak. Nem egy és nem két embert ismerek én személyesen, hogy a lehetőségük megvolt, hogy a következő szintre lépjenek, de makacsok voltak és nyakasok. Van erre sok-sok bibliai példa is, csak egy-két mondat erejéig, nagyon jó példa Izrael első királya, Saul, aki nem sokáig volt úgy király, hogy Isten kedvét lelte benne, mert makacs volt és lázadó és engedetlen. Sokan vannak vele együtt, Saullal együtt ma is, akik mindent akarnak, de semmit nem akarnak érte tenni. Akik jó házasságot akarnak, de nem akarnak alázatban járni és nem hajlandók elengedni azt, amit el kell engedni. Vannak, akik iskolába járnak, és jó jegyeket szeretnének és jó eredményeket, de nem hajlandók tanulni. Vannak, akik kiváló szolgálatot akarnak, kenetet, gyógyulást, meg mindenféle erőmegnyilvánulást, de nem hajlandók engedelmeskedni. Vannak, akik előléptetést akarnak, de nem hajlandók hűségesek lenni.

Készen kell lenned arra, hogy a saját részedet megtedd, és meg kell engedned Istennek azt, hogy Ő is megtegye a részét! Vannak dolgok, amiket senki nem tud megtenni helyetted. Sem én, sem a pásztorod, sem a gyülekezeted, sem a szüleid, sem a gyermekeid, mert a mentalitásod, a gondolkodásmódod, a hozzáállásod a te felelősséged. Egy ilyen üzenet, egy ilyen tanítás segíthet neked abban, hogy változzon az elméd, az embertársaidhoz való hozzáállásod, a kapcsolataid, de a te felelősséged, hogy mit kezdesz ezzel. A te felelősséged megőrizni magad tisztán. A te felelősséged megőrizni az indítékaidat helyesen. A te feladatod megőrizni a szándékaidat. A te felelősséged megőrizni a céljaidat, és leginkább a szívedet. Ha ezt nem teszed meg, akkor könnyen öt, tíz, húsz év után olyan kereszténnyé válsz, akit úgy hívunk ma, hogy modernkori farizeus. Akik hallgatják az Igét, hallgatják az Igét, folytonosan tanulnak, de az igazság ismeretére eljutni nem képesek. Ezek nem mi vagyunk, ugye? Nem akarunk ezek lenni, nem akarunk egy vallásos, bigott közösség, gyülekezet lenni. Ehhez arra van szükség, hogy egyénenként, személyenként mindenki fölvegye a saját felelősségét a

dologban, és beletegye a közösbe a saját kis részét. Az 1Korinthus 8-ban olvassuk azt, az első fejezet második felétől:

1Korinthus 8,1/b–2.

1/b. Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.

2. Ha pedig valaki azt hiszi, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, amint ismernie kell.

Egy cél az egy gyülekezetben, egy közösségben, hogy minél nagyobb ismereted legyen, minél nagyobb tudásunk legyen, minél több kijelentésünk legyen. Ezért vannak tanítások, prédikációk hétről hétre. De ha csupán egy információvá válik ez az elmédben és a szíved megkeményedik, lehet az elmédben egyre nagyobb a tudás, a szíved keménysége téged egy modernkori farizeussá tehet, aki beszél dolgokról, de nem cselekszi, aki imádkozik Istenhez, de nem engedi, hogy Ő válaszoljon és kiigazítson. Ő, nekem nincs szükségem kiigazításra, én mindent jól csinállok! Halleluja! Ámen. De eljön az idő, amikor lehet, hogy valamit ki kell igazítanod magadban. Nem én vagyok az, aki kiigazítalak téged, engem sem te igazítasz ki, hanem maga az Úr! Az, hogy kit használ ebben, az Ő választása, az Ő döntése.

Tehát ahhoz, hogy ne váljunk farizeussá, egyre jobban meg kell ismernünk Isten személyét, az Ő jellemét, gondolkodásmódját, egyre jobban meg kell ismernünk az Ő irgalmát és kegyelmét. Amikor megismered egyre jobban személyesen, amikor Vele vagy személyes kapcsolatban, akkor valóban Őhöz hasonlóvá válsz el, nem pedig csak a száraz Igét ismered, mert akkor olyanná válsz, mint a farizeusok, akik Jézus idejében sem ismerték fel a lényegét. Egy pár mondatot hadd mondjak erről, és ezzel bezárom. A farizeusok sem Jézus idejében, sem soha nem ismerték fel Isten munkáját, nem ismerték fel Isten választottjait és felkentjeit. Volt olyan farizeus természetesen, aki igen, nem minden farizeus volt keménynyakú, keményszívű. Egyébként a farizeusság Jézus előtt körülbelül kétszáz évvel indult, szinte mint egy politikai párt, azzal a céllal, hogy a bálványimádást kiűzze Izraelből. A makkabeusok idején történt ez, körülbelül Jézus előtt kétszáz évvel. Ez egy jó cél, egy jó indíték, egy jó motiváció. Eltelt kétszáz év, és mivé váltak? Bigott, szemellenzős írástudókká, akik nem ismerték fel Isten meglátogatását. Amikor mi nem ismerjük fel Isten választottait, vagy a felkentjeit, akkor lehetséges, hogy a farizeusokhoz hasonlókká válunk. Ők nem csak Jézusban nem látták meg a Messiást, de nem látták meg a tanítványokban sem Isten munkáját. Halleluja!

Egy külön üzenet lesz majd ez, ha egyszer valamikor odaérünk, és képesek leszünk mindannyian ezt meghallani. Én meg talán képes leszek elmondani úgy, hogy ne legyen nagyon kemény és nagyon száraz, hogy mik a farizeusi jellemzők ma a világban vagy az eklézsiában. A Máté 23-ban harminc jellemzőt sorol fel maga Jézus egyesével. Egyik legfontosabb jellemzője, hogy hogyan viszonyulunk másokhoz. Ez elárulja azt, hogy bennünk milyen mentalitás van. A farizeus mentalitás egy kritikus gondolkodásmód, mindig azt keresi, hogy mi a hiba, nem pedig azt, hogy mi a jó. Egy tiszta szívű ember azt keresi a másikban, ami jó benne. Egy farizeus mentalitású ember mindig azt keresi, hogy mi az, amit nem csinál jól, egyből észreveszi, ami hiba a másikban és azt fölnagyítja. Nem baj az, hogy észreveszünk hibákat, hogy észreveszünk jó dolgokat, de mit kezdünk ezzel az információval? Ez megmutatja azt, hogy hol állunk és hogyan állunk mi. Dicsőség Istennek!

Legyen áldott az Úr Jézus neve! Legyen áldott az Ő kegyelme, hogy ezt elmondhattam nektek! Tudom, hogy nem könnyű, amikor az ember szembesül önmagával, de ha megértjük azt, hogy az életben vannak tesztek ugyanúgy, mint az iskolában, hogy minden egyes évfolyamból úgy mehetsz a következőbe, hogy annak az évnak a követelményeit bizonyítod szóban vagy írásban, megírod a dolgozatot, a vizsgát leteszed, így mehetsz a következő szintre. Az életben is így vagyunk, mindig vannak lépcsőfokok, mindig azon a szinten, ahol vagy, bizonyítanod kell, hogy képes vagy, erős vagy, bölcs vagy, tudásod van, tudod kezelni azt a helyzetet, és megteszed azt, amit meg kell tenned. Ha nem teszed meg, akkor úgy jársz, mint az iskolában, újra kell ugyanazzal a problémával foglalkoznod. Miért van az, hogy

vannak drága keresztény testvérek, akik ugyanazzal a helyzettel, ugyanolyan típusú problémákkal szembesülnek évek és évtizedek után is, és még mindig nem képesek rajta uralkodni, még mindig nem képesek maguk alá gyűrtetni azt? Mert nem tanulták meg a leckét! Mert még mindig ugyanolyan rossz a hozzáállásuk, és még mindig ugyanolyan rossz a gondolkodásuk azzal a dologgal kapcsolatban. Úgyhogy ez egy nagyon szemfelfnyitó téma! Gondolkozzunk el ezen, amit hallottunk! Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.